

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale*, inițiată de domnul deputat PNL Stroe Ionuț - Marian împreună cu un grup de parlamentari PNL (**Bp. 64/2026, Plx. 440/2026**).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, inițiativa legislativă vizează completarea art. 25 din *Legea nr.334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul ”*instituirii unor interdicții clare, preventive și proporționale privind utilizarea subvențiilor acordate de la bugetul de stat, în scopul protejării intereselor statului român și al garantării integrității activității politice.*”

II. Observații

1. Cu privire la *Expunerea de motive*, precizăm că soluțiile legislative pe care le cuprinde noua reglementare trebuiau să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

Astfel, semnalăm că nu sunt clar prezentate cerințele care reclamă intervenția normativă și nici principiile care au stat la baza modificărilor preconizate.

2. În ceea ce privește textul propus pentru art.25 alin. (3) din inițiativa legislativă, menționăm că, potrivit art.6 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislative”.

Prin urmare, sintagmele precum „*imaginea României*”, „*valorile fundamentale*” sau „*interesele fundamentale ale României*” nu beneficiază de o definire legală în cuprinsul *Legii nr.334/2006*, nefiind prevăzute nici criterii concrete pentru ca norma să poată fi aplicată.

De asemenea, textul nu nuanțează valorile asupra cărora se preconizează a nu li se aduce atingere și nici nu prevede cum anume se pot face evaluarea și dovada că acestea au fost încălcate, limitându-se doar la simpla lor enumerare.

Astfel, în vederea asigurării unui cadru normativ clar, se impunea completarea textului propunerii legislative cu definițiile corespunzătoare.

De asemenea considerăm că era necesară și definirea noțiunii de „*decidenți politici sau instituționali*” din cuprinsul alin. (4).

3. Cu privire la textul preconizat pentru alin. (6) al art. 25 din inițiativa legislativă, semnalăm că expresia „*inclusiv cumulativă*” imprimă normei un caracter neclar, care poate genera dificile interpretări și aplicabilități a normei.

În plus, învederăm că, potrivit *principiului proporționalității*, toate sancțiunile principale sau complementare aplicate contravenientului trebuie să fie dozate în funcție de gravitatea faptei. Curtea a observat că

„acest din urmă principiu își găsește corespondent în dispozițiile art. 5 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit cărora sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite și sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei. Curtea a subliniat că principiul proporționalității este apropiat principiului oportunității, acesta din urmă trebuind să fie respectat în aplicarea sancțiunilor contravenționale principale și complementare în vederea atingerii scopului represiv și preventiv al sancțiunii contravenționale.”¹

Totodată, Curtea a observat că, „având în vedere imperativul asigurării ordinii și siguranței circulației pe drumurile publice, legiuitorul a considerat oportun ca în această materie să stabilească o corelare între gradul de pericol social al faptei contravenționale și durata sancțiunii complementare, adică a realizat o individualizare legală a sancțiunii nu prin stabilirea unor criterii, ci prin adecvarea sancțiunii la pericolul social, adică o determinare strictă, iar nu relativă a duratei sancțiunii complementare.”.

4. Menționăm că, având în vedere că prezenta inițiativă legislativă privește doar completarea art.25 din *Legea nr.334/2006*, se impunea formularea corespunzătoare a titlului în acord cu prevederile art.41 alin. (1) din *Legea nr.24/2000* ”*Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic.*”².

Totodată, atașăm prezentului punct de vedere opinia Autorității Electorale Permanente cu privire la inițiativa legislativă, transmisă cu adresa nr. 3360 din 16.03.2026.

¹ a se vedea Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, paragraful 31, și Decizia nr. 220 din 20 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României , Partea I, nr. 540 din 16 iunie 2023, pag. 20 și 21.

² Decizia , nr.563/2024

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin - Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, inițiată de doamna deputat Neafiliat Monica Ionescu (**Bp. 153/2026, Plx. 420/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată cu modificările și completările ulterioare*, în sensul corectării terminologiei și a logicii juridice introduse în *Legea nr. 272/2004* prin modificările aduse de *Legea nr. 123/2024*.

Astfel, potrivit *Expunerii de motive*, obiectivul central al inițiativei legislative constă în redefinirea conceptului de "*înstrăinare părintească*", un termen nevalidat științific, și înlocuirea acestuia cu "*sabotajul relațiilor de atașament*", mutând atenția juridică de la manifestările emoționale ale copilului către conduita verificabilă a adultului.

II. Observații

Din analiza textului propunerii legislative se constată că toate dispozițiile vizează înlocuirea sintagmei "*înstrăinare parentală*" cu sintagma "*sabotajul relațiilor de atașament ale copilului*" și introducerea definiției acesteia din urmă, precum și a altor definiții precum cea a "*autorului sabotajului*" sau, după caz, cu privire la "*persoana a cărei relație cu copilul a fost sabotată*".

Menționăm că definițiile introduse nu sunt clare, precise și previzibile și generează și mai multă neclaritate în comparație cu "*înstrăinare parentală*". Termeni precum „*subminează*”, „*perturbă nejustificat*” sau „*poate dezvolta relații stabile de atașament*” sunt vagi și susceptibile de interpretări subiective. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, normele juridice trebuie să fie clare și previzibile pentru destinarii lor, astfel încât aceștia să își poată adapta conduita. Introducerea unei noțiuni insuficient definite poate genera practică neunitară și arbitrară.

Totodată, *Legea nr.272/2004* conține deja concepte precum abuz emoțional, neglijare sau alte forme de violență psihologică. Comportamentele descrise ca „*sabotaj al relațiilor de atașament*” pot fi încadrate deja în aceste categorii, ceea ce face noua reglementare redundantă și lipsită de necesitate juridică.

De asemenea, noțiunea propusă poate conduce la accentuarea conflictelor între părinți și la instrumentalizarea copilului în litigii, în special în cauzele care vizează exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești. Aplicarea unei astfel de noțiuni vagi poate muta accentul de la interesul superior al copilului către sancționarea comportamentului unuia dintre părinți, fără o evaluare reală a nevoilor copilului, existând riscul de nerespectare a interesului superior al copilului, așa cum este el reglementat la art.2 din *Legea nr.272/2004*. Definirea „*sabotajului*” ca acțiune „*deliberată și sistematică*” este dificil de probat și poate genera acuzații reciproce între părinți, crescând numărul litigiilor și durata acestora. Aceasta contravine *principiului celerității și stabilității raporturilor juridice*.

Reglementarea riscă să afecteze exercițiul autorității parintești, consacrat în *Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin introducerea unei noțiuni

care poate fi invocată excesiv în conflicte familiale. Aceasta poate conduce la limitări disproporționate ale drepturilor părintești, fără garanții suficiente.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin - Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal*, inițiată de domnul deputat USR Brian Cristian împreună cu un grup de parlamentari USR, PSD, PNL, UDMR, Minorități Naționale, neafiliați (**Bp. 382/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, cu o nouă infracțiune, și anume ”*Manipularea competițiilor sportive*”, care constă în acțiuni specifice dării și luării de mită săvârșite în scopul predeterminării sau alterării rezultatului unei competiții sportive.

Scopul declarat al inițiativei legislative este combaterea fenomenului infracțional al manipulării competițiilor sportive, care implică adesea rețele de crimă organizată active la nivel mondial și, totodată, alinierea cadrului legislativ intern la cerințele *Convenției Consiliul Europei privind manipularea competițiilor sportive*

(„*Convenția Macolin*”), semnată de România în 2024, dar încă neratificată.

II. Observații

1. Sub aspectul oportunității acestui demers legislativ, menționăm că incriminarea, dezincriminarea ori modificarea regimului sancționator în cazul unor infracțiuni sunt acțiuni care intră în marja de apreciere a legiuitorului național, constituind manifestări de politică penală.

Curtea Constituțională a României a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa, că Parlamentul este liber să decidă cu privire la politica penală a statului, în virtutea prevederilor art. 61 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, în calitatea sa de unică autoritate legiuitoare a țării¹. În acest domeniu, legiuitorul se bucură de o marjă de apreciere destul de întinsă, având în vedere că acesta se află într-o poziție care îi permite să aprecieze, în funcție de o serie de criterii, necesitatea unei anumite politici penale², marjă care, însă, nu este absolută, ea fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale³.

2. În ceea ce privește contextul legislativ, menționăm că art. 15 din *Convenția Macolin* consacră obligația statelor părți de a sancționa prin mijloace penale manipularea competițiilor sportive atunci când aceasta implică practici coercitive, corupte sau frauduloase, astfel cum sunt definite de legislația sa internă.

Din dispozițiile *Convenției Macolin* rezultă că manipularea competițiilor sportive prin corupție este doar un aspect al fenomenului infracțional pe care Convenția urmărește să îl combată și nu acoperă întreaga problematică a manipulării competițiilor sportive.

În continuare, menționăm că, în *Titlul V - Infracțiuni de corupție și de serviciu, Capitolul I - Infracțiuni de corupție din Codul penal*, sunt reglementate infracțiunile de luare de mită (art. 289) și dare de mită

¹ în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 25/1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, Monitorul Oficial, Partea I nr. 136 din 01 aprilie 1999,

² Decizia nr. 828 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 124 din 17 februarie 2016, par. 21, Decizia nr. 619 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 22 ianuarie 2021, par. 18,

³ Decizia nr. 101 din 17 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 295 din 24 martie 2021, par. 79

(art. 290). De asemenea, art. 308 din *Codul penal* sancționează, între altele, infracțiunea de luare sau dare de mită săvârșită de așa numiții funcționari privați, respectiv persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.

Analizând conținutul art. 290¹, se poate observa că infracțiunea propusă este o particularizare a infracțiunilor de corupție de la art. 289 și art. 290 din *Cod penal* în domeniul special competițiilor sportive.

Sub acest aspect, opinăm că reglementările din *Codul penal*, prin caracterul lor general, sunt incidente și în domeniul particular al manipulării competițiilor sportive, neexistând un vid legislativ care se impune a fi acoperit prin incriminarea propusă, așa cum se susține în *Expunerea de motive* a inițiativei legislative.

De altfel, în practica judiciară, s-a reținut incidența infracțiunilor de corupție din *Codul penal* în ipotezele de aranjare a unor competiții sportive (celebrul dosar „Valiza” nr. 785/1/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Astfel, prin *Decizia penală nr. 156/2013* a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, pronunțată în dosarul sus-menționat, s-a reținut calitatea de „funcționar” în sensul legii penale a jucătorilor de fotbal (având contracte de muncă sau convenții civile), iar „apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil în toate meciurile jucate” a fost apreciată ca îndatorire de serviciu a acestora, fapt ce a atras incidența dispozițiilor privind darea de mită din *Codul penal*.

Tot în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a statuat că - în sensul art. 147 alin. (2) din *Codul penal*⁴ - pentru a fi considerat subiect activ al unor infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, nu este necesar ca persoana să fie salariat al unei persoane juridice cu contract de muncă, ci este suficient să exercite o însărcinare de orice natură în serviciul acesteia, care poate fi retribuită sau neretribuită (*Decizia penală nr. 3954/1999*, Curtea Supremă de Justiție, secția penală).

De asemenea, în practica judiciară (*Încheierea nr. 29/CC din 23 aprilie 2009*, Tribunalul Argeș, Secția penală), s-a apreciat că arbitrii de

⁴ Deși jurisprudența menționată se referă la art. 147 alin. (2) *Cod penal* de la 1969, își pastrează valabilitatea și în ceea ce privește dispozițiile actuale ale art. 308 din *Codul penal*, având conținut similar.

fotbal, respectiv observatorii la meciurile de fotbal, desemnați de Federația Română de Fotbal (FRF), au calitatea de „funcționar” în sensul arătat de la art. 147 alin. (2) teza a II- a din *Codul penal* (orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice”).

Într-o altă speță, s-a reținut calitatea de funcționar atât a și președintelui clubului, cât și a jucătorilor cărora li s-a oferit mita, fapt ce a atras încadrarea faptei săvârșite de inculpați ca fiind dare de mită (*Hotărârea nr. 94/2012* din 20.09.2012 pronunțată de Curtea de Apel Oradea).

În doctrină⁵, s-a arătat că, pentru a determina dacă o relație este una de serviciu, trebuie văzut dacă există o subordonare a respectivei persoane față de entitatea pentru care desfășoară respectiva activitate, în sensul că cea din urmă este cea care stabilește atribuțiile pe care le are funcționarul privat, scopurile de atins, modalitățile prin care se poate ajunge la aceste scopuri, îi pune la dispoziție resursele materiale și financiare în acest sens etc.

Natura raportului juridic respectiv este, așadar, lipsită de relevanță: acesta poate fi un contract de muncă, dar și unul de mandat, de prestări servicii, de management, de internship etc.

Prin urmare, în sfera funcționarilor privați în sensul art. 308 din *Codul penal* intră și persoanele care, indiferent de forma juridică în care prestează activitatea (contract de muncă, convenții civile, contract de prestări de servicii etc.), exercită o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane juridice.

Analizând sfera subiecților activi ai infracțiunii de manipulare a competițiilor sportive (directorul, administratorul, colaboratorul unei entități sportive, indiferent de forma juridică a acesteia, sportivul, arbitrul, membrii comisiilor de arbitraj sportiv), se poate constata că fiecare dintre aceștia poate fi încadrat fie în categoria funcționarilor publici (de exemplul, cei care activează în cluburile sportive de drept public), fie în categoria funcționarilor privați prevăzută la art. 308 din *Codul penal*, exercitând o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane juridice (clubul sportiv, federația sportivă).

Având în vedere dispozițiile actuale de la art. 289, 290 și 308 din *Codul penal*, dar și jurisprudența instanțelor de judecată care le-a dat

⁵ N. Neagu, *Codul penal comentat, Partea specială, Universul juridic București 2025*, pag.735

eficiență în spețe de corupție privind aranjarea meciurilor, apreciem că nu este necesară o incriminare de genul celei propuse.

3. Mai mult decât atât, instituirea infracțiunii preconizate poate conduce la soluții inacceptabile în practica judiciară privind dosarele de corupție.

Astfel, având în vedere regimul sancționator al infracțiunii preconizate (6 luni la 4 ani sau amendă și interzicerea unor drepturi), mult mai blând decât în cazul infracțiunilor de la art. 289, art. 290, art. 308 din *Codul penal*, devine incidentă legea penală mai favorabilă în dosarele pendinte, cât și în cele definitiv judecate, fapt ce va atrage aplicarea unor pedepse mai mici pentru fapte de corupție. Această reducere a limitelor de pedeapsă ar lipsi norma de efectul său preventiv și represiv și ar putea ridica probleme din perspectiva compatibilității cu obligația statului de a asigura sancțiuni disuasive pentru faptele de corupție, asumată prin instrumentele internaționale (*Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției din 2003*).

De asemenea, faptul că pedeapsa este aceeași chiar și atunci când se produc consecințe deosebit de grave (prin nepreluarea în mod corespunzător a unei forme agravate precum cea de la art. 309 din *Codul penal*) creează percepția că legiuitorul apreciază corupția din sport ca fiind mult mai puțin gravă, ceea ce nu poate fi acceptat.

4. Apreciam că modul de definire a infracțiunii nu este la adăpost de orice critici.

Textul propus operează cu noțiuni care nu sunt definite și care nu corespund nici celor utilizate în legislația specială în domeniul sportului. De exemplu, *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare*, nu definește noțiunea de colaborator și nu operează cu noțiunea de entitate sportivă, ci cu aceea de structură sportivă. În acest fel, acesta poate fi considerat lipsit de claritate și previzibilitate pentru destinatarii legii penale.

De asemenea, sintagma „*în mod deliberat și fraudulos*” este superfluă, aceste elemente rezultând implicit din latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

În ceea ce privește sancționarea tentativei, apreciem că nu se impunea, fiind asimilată, prin specificul modalităților de comitere faptei consumate. De altfel, *Convenția* nu impune incriminarea tentativei.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă *pentru modificarea art. 70 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, inițiată de doamna deputat AUR Andra Claudia Constantinescu împreună cu un grup de parlamentari AUR (Bp. 403/2026).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 70 alin. (4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii obligației purtării căștii de protecție la deplasarea pe drumurile publice pentru conducătorii de trotinete electrice, indiferent de vârstă.

II. Observații

1. Potrivit art. 1 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, dispozițiile prevăzute în acest act normativ au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității

corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului.

Astfel, considerăm că intenția de reglementare poate fi de natură a spori gradul de protecție a valorilor sociale consacrate de legislația rutieră.

2. Cu privire la soluția preconizată prin intermediul articolului unic, apreciem că teza a doua a textului propus ar trebui integrată în cuprinsul unui nou articol, având în vedere dispozițiile art. 48 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căruia „în cazul în care din dispoziția normativă primară a unui articol decurg, în mod organic, mai multe ipoteze juridice, acestea vor fi prezentate în alineate distincte, asigurându-i - se articolului o succesiune logică a ideilor și coerență a reglementării.”.

În acest context, se impune modificarea titlului și a textului articolului unic¹, în sensul trimiterii inclusiv la evenimentul legislativ al completării actului normativ.

În ceea ce privește *Expunerea de motive*, considerăm că aceasta nu îndeplinește toate exigențele prevăzute în cuprinsul art.31² din *Legea 24/2000*.

¹ ART. 60

(1) Completarea actului normativ consta în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare, cum ar fi: "Dupa articolul... se introduce un nou articol,....., cu urmatorul cuprins:"

² ART. 31

(1) Instrumentul de prezentare și motivare include conținutul evaluării impactului actelor normative, cuprinzând următoarele secțiuni:

a) motivul emiterii actului normativ - cerințele care reclama intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a caror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;

b) impactul socioeconomic - efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic - implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare; preocupările în materie de armonizare legislativă;

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

e) consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite;

f) activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ;

g) măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. XXII din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare*, inițiată de doamna deputat UDMR Kántor Boglárka împreună cu un grup de parlamentari UDMR (**Bp. 212/2026**).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune completarea art. XXII din *Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul ca, în cazuri temeinic justificate, prin memorandum aprobat de Guvern, să se poată aproba organizarea de concursuri sau examene pentru ocuparea posturilor vacante sau temporar vacante din cadrul sistemului național de învățământ atât pentru personalul didactic auxiliar, cât și pentru personalul administrativ.

II. Observații

Menționăm că, în Monitorul Oficial nr.574 din 13 iulie 2026, a fost publicată *Legea nr.133/2026 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.28/2026 pentru modificarea și completarea unor acte normative și luarea unor măsuri în domeniul educației*, care modifică, la pct. 3 din Articolul unic, alin. (1¹) al art. XXII din *Legea nr.141/2025*, astfel:

„(1¹) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru ocuparea prin concurs sau examen a posturilor didactice de predare, a posturilor pentru personal didactic auxiliar și personal administrativ din învățământul preuniversitar de stat, a posturilor de asistent universitar și nici promovărilor din instituțiile de învățământ superior”.

Având în vedere aspectele semnalate, considerăm că inițiativa legislativă a rămas fără obiect.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal*, inițiată de doamnele deputat SOS România Raisa Enachi și Mariana Vârgă și domnul senator SOS România Cristian Bem (**Bp. 263/2026**).

I. Principalele reglementări

Prezenta inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul majorării unor facilități fiscale în favoarea persoanelor încadrate în grad de handicap grav și accentuat, prin scutirea integrală, respectiv reducerea cu 80% a impozitului pe clădiri în ceea ce privește clădirea folosită ca domiciliu, respectiv pentru mijloacele de transport cu capacitate cilindrică mai mică de 2.000 cmc, aflate în proprietatea sau coproprietatea acestor persoane, precum și a reprezentanților legali ale acestora, pe perioada în care le au în îngrijire, supraveghere și întreținere.

II. Observații

1. Semnalăm că soluțiile legislative preconizate au același obiect de reglementare cu prevederile art. VII pct. 2, 4 și 5 din cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2026*¹, supusă spre dezbateră Parlamentului în temeiul art. 115 alin. (5) din Constituție prin Pl-x nr. 287/2026². Astfel, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*³, referitoare la *principiul unicității reglementării în materie*, considerăm că s-ar fi impus analizarea de către inițiatorii prezentei inițiative a formulării unor amendamente la proiectul de lege ante-menționat privind măsurile urmărite prin prezenta inițiativă.

2. Apreciem că ar fi fost necesar ca inițiatorii să analizeze necesitatea introducerii normelor tranzitorii, în temeiul art. 26 coroborat cu art. 54 din *Legea nr. 24/2000*.

Astfel, ar fi trebuit avută în vedere respectarea *principiului neretroactivității legii* în sensul în care intervențiile legislative propuse nu pot să vizeze *facta praeterita*, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, o extindere a aplicării dispozițiilor acestei legi asupra acestor situații ar echivala cu o negare a *principiului neretroactivității legii civile*, consacrat de art. 15 alin. (2) din *Constituție*. Importanța și relevanța constituțională a normelor tranzitorii a fost subliniată de către Curtea Constituțională prin *Deciziile nr. 845/2020*⁴ și *nr. 846/2020*⁵.

3. Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, soluțiile pe care le cuprinde proiectul de lege trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi,

¹ pentru modificarea și completarea unor acte normative

² https://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?nr=287&an=2026.

³ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

⁴ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea art. 435 din *Legea nr. 227/2015* privind Codul fiscal

⁵ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar

concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. De asemenea, propunerea trebuie să includă, impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională⁶ a statuat următoarele: „*deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară*”.

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate.

De asemenea, apreciem că *Expunerea de motive* trebuia să conțină mențiuni privind impactul măsurilor financiare propuse în prezentul proiect, asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv cu informații cu privire la cheltuieli și venituri, în conformitate cu prevederile art. 31 alin.(1) lit. c) din *Legea nr. 24/2000*.

Totodată, precizăm că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative⁷, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

⁶ A se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 5 din 7 ianuarie 2014

⁷ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1/2012 publicată în 23 ianuarie 2012

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”. Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la *principiul constituțional al legalității* (art. 1 alin. (5) din Constituție).

4. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul deputat UDMR Szabó Ödön împreună cu un grup de parlamentari UDMR, USR, PNL, PSD și Minorități Naționale **(Bp. 337/2026)**.

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul acordării posibilității participării copiilor cu vârsta sub 14 ani la parade, evenimente sportive, activități recreative și alte manifestări organizate pe biciclete, desfășurate pe drumurile publice, în condiții de siguranță și sub supravegherea directă a părinților sau a altor adulți desemnați.

II. Observații

1. Evidențiem faptul că, potrivit art. 5 alin. (7) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, orice măsură de restricție a circulației pe drumurile publice se dispune de către administratorul drumului numai cu avizul poliției rutiere.

Astfel, organizarea unor evenimente, parade sau competiții sportive pe drumurile publice este deja condiționată de obținerea autorizării din partea administratorului drumului și de avizarea prealabilă a poliției rutiere. În cadrul acestor proceduri, circulația publică este închisă pe sectoarele de drum afectate, ceea ce înlătură aplicabilitatea normelor generale privind circulația participanților pe drumurile publice.

Pentru aceste considerente, apreciem că nu s-ar fi impus modificarea și/sau completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, prin instituirea unor norme cu caracter derogatoriu pentru participanții la trafic care nu au împlinit vârsta de 14 ani, întrucât activitățile la care se face referire în inițiativa legislativă sunt desfășurate pe drumuri închise circulației publice.

2. Din punct de vedere al exigențelor de tehnică legislativă și în considerarea prevederilor art. 41 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora „*Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic*”, apreciem că ar fi fost necesară reformularea titlului, astfel încât acesta să exprime operațiunea juridică promovată, respectiv completarea *Legii nr. 198/2023*, iar nu și modificarea acesteia.

De asemenea, având în vedere că inițiativa legislativă conține un singur articol, semnalăm că era necesară definirea acestuia prin expresia „*Articol unic*”, pentru conformitatea cu prevederile art. 47 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000*.

Semnalăm că soluția normativă este preconizată a fi introdusă după alin. (3) al art. 194. Or *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* nu conține un asemenea articol. Prin urmare, inițiativa legislativă nu respectă exigențele de sistematizare și integrare în actul

normativ prevăzute de art. 58 și art. 60 din *Legea nr. 24/2000*, astfel, ar fi fost necesară analizarea amplasării textului în cadrul reglementării de bază și indicarea expresă a dispoziției legale ce urmează a fi completată.

În acest context, raportat la obiectul soluției normative, respectiv participarea copiilor cu vârsta sub 14 ani la activități desfășurate pe biciclete pe drumurile publice, pentru integrarea armonioasă în actul normativ de bază, recomandăm inițiatorului analiza oportunității introducerii acesteia în cadrul art. 70 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, care reglementează condițiile de circulație a bicicletelor.

Referitor la sintagma „*adult desemnat oficial de către aceștia*” din cuprinsul normei preconizate semnalăm că era necesară reconsiderarea redactării textului întrucât caracterul „*oficial*” al desemnării nu este consacrat în legislația în vigoare și nu rezultă din simpla existență a unei împuterniciri scrise.

În cazul în care, prin caracterul „*oficial*”, intenția inițiatorilor a fost aceea de a condiționa desemnarea persoanei majore de existența unei procuri autentificate notarial, era necesară revizuirea textului propus, astfel încât această cerință să rezulte în mod expres și neechivoc din cuprinsul normei.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege privind prevenirea și combaterea consumului de droguri în rândul minorilor și al tinerilor*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul senator SOS Peia Ninel împreună cu un grup de parlamentari SOS (**Bp.113/2025, Plx. 237/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de sancțiuni penale aplicabile în mod progresiv, precum și a unor măsuri obligatorii privind consilierea și dezintoxicarea pentru consumatorii de droguri, stabilind în sarcina Poliției împreună cu Ministerul Sănătății, responsabilitatea implementării programelor de prevenire și sancționare a consumului de droguri.

II. Observații

1. Subliniem faptul că domeniul inițiativei legislative este reglementat deja de *Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și*

combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, actul normativ în vigoare a fost armonizat cu prevederile cadrului juridic și de politici în domeniul drogurilor la nivel internațional, respectiv *Convenția unică asupra stupefiantelor* din 1961, *Convenția asupra substanțelor psihotrope* din 1971 și *Convenția împotriva Traficului ilicit de Droguri și Substanțe Psihotrope* din 1988.

În ceea ce privește prevenirea și combaterea consumului în rândul minorilor și tinerilor facem precizarea că Strategia națională în domeniul drogurilor 2022-2026 adoptată prin *Hotărârea Guvernului nr. 344 din 16 martie 2022 pentru aprobarea Strategiei naționale în domeniul drogurilor 2022-2026 și a Planului de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale în domeniul drogurilor 2022-2026* include Domeniul prioritar Asistența integrată a persoanelor consumatoare de droguri.

2. Inițiativa legislativă se intitulează „*prevenirea și combaterea consumului de droguri în rândul minorilor și al tinerilor*”. Cu toate acestea, textul propunerii nu conține prevederi concrete și clare privind măsuri specifice de prevenire. Accentul este pus exclusiv pe sancțiuni și măsuri coercitive, fără acțiuni reale de informare, educație și prevenire, în absența unor măsuri preventive specifice, titlul legii nu este justificat.

3. Apreciem că era necesar să se menționeze, în cuprinsul art. 2 din inițiativa legislativă, sensul noțiunii de „*tineri*”, eventual prin trimiterea la definiția reglementată de art. 2 alin. (2) lit. a)¹ din *Legea nr. 350/2006*², astfel încât categoria destinatarilor legii în analiză să fie clară și predictibilă.

Cu privire la definiția propusă la art. 2 lit. a), menționăm că nu a fost identificat, în cuprinsul *Legii nr. 143/2000*, lista la care se face referire în text.

Apreciem că trebuia să se aibă în vedere trimiterea la una sau mai multe dintre definițiile reglementate de art. 1 din această ultimă lege, în funcție de intenția de reglementare.

Definiția propusă pentru noțiunea de „*consumator*”, la lit. b) a art. 2, este formulată într-o manieră echivocă, nefiind clar cine și în ce

¹ „tineri - cetățenii cu vârsta cuprinsă între 14 și 35 de ani”

² *Legea tinerilor*

context ar urma să depisteze³ o astfel de persoană și ce presupune sintagma „*cantități destinate exclusiv consumului propriu*”.

În plus, având în vedere art. 1, apreciem că și definiția în discuție ar fi trebuit să facă referire la minori și tineri.

Apreciem că era necesar să se analizeze dacă se putea face trimitere la definiția reglementată de lit. h) a art. 1 din *Legea nr. 143/2000*, evitându-se astfel și un eventual paralelism legislativ, interzis de art. 16 alin. (1)⁴ din *Legea nr. 24/2000*⁵.

4. Cu privire la art. 3 din inițiativa legislativă, menționăm că, în forma propusă, acesta nu îndeplinește cerințele clarității și predictibilității impuse de art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Astfel, ar fi fost necesar să se stabilească la ce „*abateri*” fac referire textele⁶.

În acest context, menționăm că „*amenda penală*” este una dintre cele trei categorii de pedepse principale reglementate de art. 53 din *Codul penal* și constă, potrivit art. 61 din același cod, „*în suma de bani pe care condamnatul este obligat să o plătească statului*”.

Așadar, pentru aplicarea unei amenzi penale trebuie reglementată infracțiunea corespunzătoare și nu o simplă „*abatere*”, astfel cum ar rezulta din textele în analiză.

În plus, *Legea nr. 143/2000* reglementează, în Capitolul II, infracțiuni și sancțiuni corespunzătoare privind traficul și alte operațiuni ilicite cu substanțe aflate sub control național, astfel că soluțiile propuse în prezenta inițiativă ar fi trebuit analizate și formulate și din perspectiva necesității evitării dublei incriminări a aceleiași fapte.

În măsura în care intenția normativă este de incriminare a unor noi fapte în sfera ilicitului penal, semnalăm că eventualele infracțiuni avute în vedere de către inițiator nu sunt descrise⁷, normele propuse făcând referire la prima abatere, a doua abatere, a treia abatere, a patra abatere și

³ Observația vizează și definiția de la lit. c)

⁴ „în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere”.

⁵ ...privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

⁶ În Decizia nr. 283/2023 CCR a reținut „Conținutul normei de incriminare trebuie să fie clar, precis, exact și previzibil pentru ca subiectul activ al infracțiunii să prevadă consecințele faptei sale. Este adevărat că o asemenea precizie este dificil de atins, astfel că revine practicii judiciare să lămurească eventualele dificultăți de interpretare a normei juridice, iar această interpretare se atașează normei și trebuie să fie aptă să asigure predictibilitate în aplicarea ei”.

⁷ Art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 286/2009* privind *Codul penal*, cu modificările și completările ulterioare:

„Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.”

a cincea abatere, context în care destinatarii normelor nu își pot corecta conduita și nu pot să prevadă într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat.

În raport de posibila intenție normativă de a incrimina consumul de droguri de către minori și „*tineri*” se impunea ca evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări, prevăzută la art. 7 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, să fie făcută inclusiv din perspectiva organelor de aplicare a legii.

De asemenea, sub aspect sancționator, reiterăm lipsa de claritate și previzibilitate a normelor, în sensul că, în primul rând nu rezultă care dintre sancțiunile propuse constituie contravenții⁸, pedepse sau măsuri educative conform legii penale și dacă unele dintre acestea au caracterul unor măsuri de siguranță dispuse în scopul prevăzut la art. 107 din *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, distincție necesară pentru a fi stabilit regimul juridic aplicabil.

De asemenea, semnalăm faptul că, din textul propunerii legislative analizate, nu reiese rolul exact pe care Poliția Română ar urma să îl îndeplinească în aplicarea programelor de consiliere și nici procedura în baza căreia instanțele de judecată ar urma să le instituie.

De asemenea, precizăm faptul că prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2024*⁹ a fost înființată Agenția¹⁰ Națională pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor, prin preluarea atribuțiilor privind prevenirea consumului ilicit de droguri și de concepție și coordonare, evaluare și monitorizare, la nivel național, a politicilor în domeniul prevenirii consumului ilicit de droguri, a atribuțiilor privind coordonarea asistenței integrate multidisciplinare și intersectoriale în domeniul consumului de droguri ale Agenției Naționale Antidrog, precum și a personalului contractual și patrimoniului aferent din aparatul propriu al acesteia.

⁸ La art. 4 alin. (2) se prevede că „Refuzul minorului de a participa la programul de consiliere atrage sancțiuni pentru părinți sau tutori, inclusiv amendă între 2000 și 5000 lei”.

⁹ privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor, a centrelor de sănătate mintală și pentru prevenirea adicțiilor, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

¹⁰ Organ de specialitate al administrației publice centrale cu personalitate juridică, aflat în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în subordinea Cancelariei Prim-Ministrului și în coordonarea prim-ministrului

Astfel, conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. n) din *Hotărârea Guvernului nr. 186/2025 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor*, este prevăzută atribuția Agenției de a elabora, monitoriza, aviza și coordona, după caz, programele naționale de prevenire a consumului ilicit de droguri și de reducere a riscurilor și efectelor negative asociate consumului de droguri, precum și programele de sprijin psihologic și integrare pentru persoanele care au urmat tratament.

5. Observațiile de la pct. anterior sunt valabile și cu privire la soluțiile propuse la art. 4 din inițiativa legislativă, nefiind clară ipoteza avută în vedere¹¹, fapta penală sancționată și nici sancțiunea penală corespunzătoare¹².

6. Inițiativa legislativă prevede la art. 5 programe obligatorii de consiliere și dezintoxicare cu durate fixe (3, 6 sau 12 luni), fără să existe o fundamentare bazată pe criterii clinice sau evaluări individuale ale pacienților. Deciziile privind durata și tipul intervențiilor terapeutice trebuie stabilite exclusiv de profesioniști din domeniul medical, pe baza protocoalelor terapeutice validate științific.

Totodată, proiectului legislativ nu precizează instituția responsabilă cu gestionarea evidenței persoanelor supuse programelor obligatorii de tratament, consiliere sau dezintoxicare. În lipsa unor mecanisme clar definite de implementare și monitorizare, această măsură legislativă este dificil de pus în practică în mod eficient.

De asemenea, introducerea unor sancțiuni pentru părinții minorilor care refuză participarea la programul de consiliere fără analiza contextului socio-economic și familial nu contribuie eficient la rezolvarea problemei consumului de droguri în rândul acestora.

Stabilirea unor perioade obligatorii și extinse de tratament pentru toate persoanele care au consumat droguri, fără diferențiere în funcție de gravitatea situației medicale, ar conduce inevitabil la blocarea accesului pacienților cu adicție severă și la o utilizare inefficientă a resurselor existente.

¹¹Nu este clar ce se are în vedere prin exprimarea „Minorii prinși consumând droguri...” și nici cine decide includerea obligatorie în programul respectiv.

¹²Exprimarea „...atrage sancțiuni, inclusiv amendă...” este vagă și imprevizibilă.

7. Cu privire la art. 6 din inițiativa legislativă, precizăm că nu este clar despre ce programe de prevenire și sancționare a consumului de droguri este vorba. În plus, cu privire la alin. (2), menționăm că trebuiau avute în vedere dispozițiile art. 38 alin. (2)¹³ din *Legea nr. 24/2000*.

Având în vedere cele de mai sus, cu caracter general, precizăm că, deși scopul propus prin textele inițiativei, este acela de a preveni și combate consumul ilicit de droguri în rândul minorilor și tinerilor, redarea unor norme neclare și impredictibile, utilizarea unor exprimări echivoce și a unor termeni nedefiniți corespunzător, imposibilitatea de a identifica cu ușurință destinatarii normelor, măsurile aplicabile și autoritățile competente să le aplice, duc la crearea unui context legislativ care poate avea ca rezultat chiar contrariul scopului propus, cu toate consecințele negative ce pot decurge din acesta.

8. Întrucât există deja o reglementare specifică, *Legea nr. 143/2000*, considerăm că introducerea unei alte legi cu un obiect similar și adresată exclusiv minorilor și tinerilor, categorii definite insuficient în noua propunere legislativă, nu se justifică, cu atât mai mult cu cât aceasta introduce exclusiv măsuri sancționatorii.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

¹³ „În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective”.

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru abrogarea art. XXII din Legea nr.239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, inițiată de domnul senator AUR George – Cezar Petre împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 246/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect abrogarea dispozițiilor referitoare la instituirea taxei logistice pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare reglementate prin *Legea nr.239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, cu modificările și completările ulterioare.

II. Observații

1. Taxa logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare a fost instituită prin alin.(1) al art. XXII din *Legea nr.239/2025*.

Contextul socio-economic nu s-a schimbat substanțial de la intrarea în vigoare a *Legii nr.239/2025*, sau, cel puțin, nu au fost prezentate analize de specialitate concludente care să indice transformări profunde și ireversibile ale fluxurilor operaționale.

În ceea ce privește afirmația din *Expunerea de motive* că, prin adoptarea măsurii s-au diminuat veniturile bugetare din taxe vamale, menționăm că, potrivit punctelor 1, 2 și 7 ale art. XXII din *Legea nr.239/2025*, precizăm că taxa vizează exclusiv acele colete scutite de taxe vamale, context în care nu poate fi asociată în mod logic cu o scădere a taxelor vamale.

Precizăm că, în anul 2026, după operaționalizarea procesului, efectele asupra bugetului general consolidat al statului, din perspectiva încasărilor sunt următoarele:

- Ianuarie 2026: 48.920.225 lei - aferent unui număr de 1.956.809 colete* ;

- Februarie 2026: 55.221.100 lei - aferent unui număr de 2.208.844 colete*;

- Martie 2026: 62.668.475 lei - aferent unui număr de 2.506.739 colete*.

*Calculat prin împărțirea sumei declarate la valoare de 25 lei/colet.

Mecanismul este implementat recent și are caracter de noutate la nivel național, motiv pentru care maturizarea acestuia necesită o perioadă de adaptare administrativă atât din perspectiva contribuabililor, cât și a administrației fiscale.

2. Propunerea de abrogare a taxei logistice pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare generează impact negativ asupra programului de venituri ale bugetului de stat, aprobat prin *Legea bugetului de stat pe anul 2026 nr.43/2026*.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art.22 din Legea minelor nr. 85/2003*, inițiată de doamna deputat AUR Ionelia-Florența Priescu împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 284/2026, L. 390/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 22 din *Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se introducerea unui aviz conform emis de Comisia pentru energie, infrastructură energetică și resurse minerale și Comisia pentru industrii și servicii, reunite, obținut de către autoritatea competentă anterior autorizării începerii activităților miniere pentru resursele minerale de tip cărbuni.

II. Observații

1. După cum rezultă din cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2024*¹, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, denumită în continuare ANRMPSG, organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritatea competentă în ceea ce privește gestionarea resurselor minerale, astfel cum sunt definite în cuprinsul art. 3 pct. 32 din *Legea nr. 85/2003*. În aceste condiții, condiționarea autorizării unei activități miniere de emiterea unui aviz conform de către anumite comisii parlamentare poate fi de natură să echivaleze cu atribuirea puterii legislative a unor competențe de executare și aplicare a legii, contrar *principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească* consacrat de art. 1 alin (4) din *Constituție*. Practic, soluția propusă în cuprinsul prezentei inițiativei legislative este de natură a atribui comisiilor parlamentare un rol decizional administrativ.

Or, în contextul celor învederate mai sus, arătăm că art. 1 alin. (4) din *Constituție* instituie *principiul separației și echilibrului puterilor în stat în cadrul democrației constituționale*, ceea ce presupune că niciuna dintre cele trei puteri nu poate interveni în activitatea celorlalte puteri (*Decizia nr. 1221/2008, Decizia nr. 63/2017, par. 87, Decizia nr. 591/2020, par. 58*).

De asemenea, având în vedere faptul că soluția propusă pentru art. 22 alin. (3) din *Legea nr. 85/2003* vizează exclusiv resursele minerale de tip cărbuni, considerăm că, în lipsa unei justificări calitative și obiective, se pot crea premisele aplicării unui regim juridic diferit.

În acest sens, Curtea a subliniat, însă, că „*situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional*” (*Decizia nr. 86/2003, Decizia nr. 476/2006, Decizia nr. 573/2011, Decizia nr. 366 /2014*)”.

¹ pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, cu modificările și completările ulterioare

2. Potrivit normelor de tehnică legislativă din cuprinsul art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”. Astfel, în ceea ce privește textul propus pentru art. 22 alin. (3) din *Legea nr. 85/2003*, semnalăm că nu rezultă ce criterii trebuie îndeplinite pentru emiterea avizului conform; procedura și termenul de emitere a respectivului aviz; în ce condiții acest aviz poate fi refuzat, putându-se genera arbitrar în aplicarea normei edictate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului deputat Sorin-Mihai Grindeanu
Președintele Camerei Deputaților**

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art.127 din Legea nr.360/2023 privind sistemul public de pensii*, inițiată de doamna senator AUR Niculina Stelea împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 285/2026, L.391/2026**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect modificarea art.127 din *Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare*, propunându-se:

- stabilirea ca deciziile emise de casele teritoriale să poată fi contestate fie la Casa teritorială emitentă, cu obligația acesteia de a soluționa în termen de 45 de zile, fie la instanța competentă;
- stabilirea că drepturile de pensie sunt imprescriptibile și că nu pot fi cedate total sau parțial;
- eliminarea termenului de 45 de zile stabilit în prezent pentru exercitarea dreptului de a constata decizia.

II. Observații

1. *Legea nr. 360/2023* reprezintă forma actului legislativ agreat cu serviciile tehnice ale Comisiei Europene. Urmare a aprobării acestui act normativ de către Parlamentul României, jalonul 214 - Actul (actele) juridic(e) privind sistemul de pensii, cuprins în Cererea de Plată nr. 4 a României, a fost evaluat ca fiind îndeplinit corespunzător de Comisia Europeană.

De asemenea, menționăm faptul că *Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021, de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență*, reglementează, la art. 24 alin. (3), *principiul ireversibilității reformelor*, după cum urmează: "*Comisia evaluează, cu titlu preliminar, fără întârzieri nejustificate, în termen de cel mult două luni de la primirea cererii, dacă au fost atinse în mod satisfăcător jaloanele și țintele relevante stabilite în decizia de punere în aplicare a Consiliului menționată la articolul 20 alineatul (1).*"

Atingerea în mod satisfăcător a jaloanelor și a țăintelor presupune că măsurile legate de jaloanele și țăintele care anterior au fost atinse în mod satisfăcător nu au fost revocate de statul membru în cauză. În scopul evaluării, se iau în considerare și acordurile de tip operațional menționate la art. 20 alin. (6).

De asemenea, art. 6 alin (4) din *Acordul de Finanțare* semnat între România și Comisia Europeană prevede verificarea, la fiecare cerere de plată, a faptului că măsurile îndeplinite anterior nu au fost revocate, inclusiv solicitarea de informații suplimentare și verificări ad-hoc la fața locului.

Statul membru trebuie să confirme, la depunerea fiecărei cereri de plată, faptul că țăintele și jaloanele îndeplinite anterior nu au fost revocate, aceasta fiind o condiție pentru depunerea cererilor de plată pentru mecanismul de redresare și reziliență, în conformitate cu Anexa II la *Acordul de Finanțare*.

Acest *principiu al ireversibilității reformelor* a fost, de asemenea, preluat la nivelul legislației naționale, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind*

unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență.

Astfel, orice modificare adusă actelor normative care au făcut obiectul unor jaloane din Planul Național de Redresare și Reziliență, care au fost evaluate pozitiv de Comisia Europeană, duce la încălcarea *principiului ireversibilității reformelor*, respectiv a art. 24 din Regulamentul (UE) 2021/241, precum și a prevederilor OUG nr. 124/2021, conform celor prezentate mai sus.

2. Apreciem că proiectul de lege analizat, aduce modificări Legii nr. 360/2023, prin instituirea unor reguli noi cu privire la contestarea deciziilor emise de casele teritoriale de pensii.

Potrivit dispozițiilor art. 94 alin. (1) – (4) din *Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii*:

„(1) În situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), dacă se constată că solicitarea pensionarului este neîntemeiată, cererea de revizuire se soluționează conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare.

(3) Sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1) se acordă sau se recuperează, după caz, în cadrul termenului general de prescripție, calculat de la data constatării diferențelor.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul unor erori materiale sau de calcul, intervenite în procesul administrativ de prelucrare și redactare a datelor în vederea stabilirii/recalculării/plății drepturilor de pensie, termenul general de prescripție nu se aplică pentru recuperarea de către beneficiarul dreptului la pensie a sumelor neplătite de casa teritorială de pensii competentă.”

Având în vedere faptul că art. 94 alin. (1) din lege reglementează modalitatea prin care, la solicitarea pensionarului, sunt operate

modificări ale drepturilor de pensie în situația constatării de către acesta a unor erori în stabilirea drepturilor, modificarea art. 127 din lege în sensul propus ar conduce la o dublă reglementare a acestei situații.

De asemenea, modificarea legii ar fi de natură a genera confuzii întrucât, în cazul în care solicitarea ar fi tratată ca o contestație, ar fi necesară înființarea unei comisii în acest sens, a cărei funcționare nu este reglementată.

Totodată, conform prevederilor art. 94 alin. (4) din lege, termenul general de prescripție nu se aplică pentru recuperarea de către beneficiarul dreptului la pensie a sumelor neplătite de casa teritorială de pensii competentă.

În ceea ce privește alin. (2) al art. 127 din inițiativa legislativă, precizăm faptul că, în mod similar, *„principiul imprescriptibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu se prescrie”* și *„principiul incesibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parțial”* sunt deja prevăzute la art. 2 lit. h) și i) din lege.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului**

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art.76 alin.(4) din Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal*, inițiată de domnul deputat AUR Florin-Bogdan Velcescu împreună cu un grup de parlamentari AUR **(Bp. 349/2026)**.

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune completarea prevederilor alin. (4) al art. 76 din *Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unui regim fiscal neimpozabil pentru contravaloarea chiriei suportate de angajator în beneficiul salariaților studenți cu vârsta de până la 26 de ani, în limita unui plafon de 1000 lei lunar.

Acordarea acestor facilități fiscale este condiționată de faptul că salariatul student nu trebuie să dețină o locuință în proprietate personală sau în folosință, iar contractul de închiriere să fie încheiat în condițiile legii.

II. Observații

1. Considerăm că textul inițiativei legislative nu conține condiții privind includerea drepturilor prevăzute în contractul de muncă sau în regulamentul intern și poate conduce la dublarea plafonului neimpozabil acordat de angajatori în cazul studenților cu vârsta de până la 26 de ani, casătoriți, care îndeplinesc condițiile stabilite de lege.

Totodată, în cazul studenților salariați care îndeplinesc condițiile prevăzute în inițiativa legislativă, nu este exclusă aplicarea simultană și a prevederilor lit.c) de la alin.(4¹) al art. 76 din *Codul fiscal*.

Având în vedere modalitatea de stabilire a impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, din textul inițiativei legislative nu reiese cu claritate cum se acordă plafonul neimpozabil în luna în care studenții împlinesc vârsta de 26 de ani. Menționăm că, în lipsa unor dispoziții tranzitorii, din textul propunerii legislative nu reiese dacă facilitatea vizează doar contracte de închiriere încheiate începând cu 1 ianuarie 2027 sau/și contractele aflate în derulare la aceeași dată.

De asemenea, textul instituie diferențieri explicite, cu caracter discriminatoriu, între contribuabilii care îndeplinesc condițiile din propunerea legislativă și obțin venituri din salarii și asimilate salariilor și orice contribuabili care beneficiază de contravaloarea chiriei și cărora le sunt aplicabile condițiile stabilite la lit. c) de la alin.(4¹) al art. 76 din *Codul fiscal*.

Elementul de discriminare în cazul studenților salariați cu vârsta de până la 26 de ani se stabilește și din perspectiva regimului fiscal aplicabil acestor drepturi, în situația în care contractele de închiriere sunt încheiate de angajatori și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.76 din *Codul fiscal*.

Totodată, precizăm că drepturile reprezentând contravaloarea chiriei pentru care se instituie neimpozitarea rămân supuse regimului general aplicabil din punct de vedere al contribuțiilor sociale obligatorii, astfel cum sunt reglementate potrivit prevederilor Titlului V din *Codul fiscal*.

În contextul prezentat, măsura nu poate fi aplicată din punct de vedere al impozitului pe venit, întrucât lipsesc reglementările necesare stabilirii obligațiilor fiscale. Prin urmare, considerăm că era necesară stabilirea cu claritate a regimului fiscal aplicabil și coordonarea textului

propus cu prevederile *Codului fiscal*, astfel încât aceasta să poată fi aplicată de o manieră unitară și să nu conducă la distorsiuni în interpretare.

De asemenea, precizăm că inițiativa legislativă trebuia să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.

2. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

Având în vedere constrângerile bugetare actuale, precizăm că inițiativa legislativă nu răspunde obiectivelor de politică fiscală.

3. Totodată, precizăm că introducerea unor facilități fiscale trebuie să țină cont de angajamentele asumate de Guvernul României prin Planul Național de Redresare și Reziliență, precum și de prevederile Planului bugetar-structural național pe termen mediu 2025-2031.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului**

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente*, inițiată de domnul deputat SOS Țiu Mihai Adrian împreună cu un grup de parlamentari SOS (**Bp. 376/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare*, instituindu-se interdicția includerii pe listele de candidați a persoanelor care, la data depunerii candidaturilor, erau deputați sau senatori aleși pe listele altui partid ori altei alianțe politice/electorale, precum și limitarea la cel mult trei mandate de deputat și/sau senator, indiferent de caracterul consecutiv sau neconsecutiv al acestora.

II. Observații

1. În ceea ce privește măsura ce are ca obiect interdicția candidaturii parlamentarilor aleși pe listele altui partid [art. 52 alin. (15)], învederăm

că aceasta trebuia analizată în lumina unei linii jurisprudențiale a Curții Constituționale.

Prin *Decizia nr. 44/1993*, ale cărei considerente au fost reluate expres și menținute de Curte inclusiv prin *Decizia nr. 1490/2010*, aceasta a statuat că art. 66 din *Constituție* (devenit art. 69 după revizuirea și republicarea *Constituției*), „valorifică fără limite mandatul reprezentativ”, iar interpretarea sa „nu poate fi decât în sensul că deputatul, din punct de vedere juridic, nu mai are nicio răspundere juridică față de alegătorii din circumscripția care l-a ales și nici față de partidul pe lista căruia a candidat. Raporturile sale cu alegătorii și partidul sunt raporturi morale, politice, dar nu juridice. El nu mai este ținut să îndeplinească vreo obligație față de aceștia, el este obligat numai poporului. În contextul constituțional românesc care valorifică fără limite mandatul reprezentativ, singura posibilitate pe care o are partidul sau alegătorii nemulțumiți de activitatea unui deputat este să nu-l realeagă. De aceea încetarea mandatului de deputat se poate produce numai la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces”.

În continuare, reținem concluzia din *Decizia nr. 44/1993*, potrivit căreia deputatul „are facultatea constituțională de a adera la un grup parlamentar sau altul în funcție de opțiunile sale, de a se transfera de la un grup parlamentar la altul sau de a se declara independent față de toate grupurile parlamentare. Nicio altă normă juridică, legală sau regulamentară nu poate contraveni acestor dispoziții constituționale”.

Totodată, aceasta a statuat¹ că „argumentul dedus din alegerea senatorilor pe lista unui partid politic sau, în cazul coalițiilor electorale, la propunerea partidelor din coaliție, nu poate justifica interdicțiile respective, cât timp, pe de o parte, prin vot se aleg nu partide, ci parlamentari, partidele având numai rolul de mediatori între corpul electoral și Parlament; pentru constituirea acestuia prin votul alegătorilor, iar pe de altă parte, potrivit art. 66 din *Constituție*, în exercitarea mandatului, senatorii sunt în serviciu poporului, nu al partidului care le-a mijlocit alegerea (în acest sens este și *Decizia Curții Constituționale nr. 44/1993*). De aceea pentru ca opțiunile politice reprezentate în Parlament să corespundă modificărilor produse în opinia publică, schimbarea orientărilor politice este un proces inevitabil care, dacă nu se reflectă și în compunerea grupurilor parlamentare, ar putea

¹ Paragraful 3 din DCR 46/1994

conduce la o necorelare între nereprezentativitatea opțiunilor politice din Parlament și din societate”.

Această orientare a fost aplicată constant în controlul de constituționalitate al regulamentelor parlamentare, Curtea cenzurând, de fiecare dată când a fost sesizată, normele care limitau libertatea de afiliere a parlamentarului: prin *Decizia nr. 45/1994* a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 18 din Regulamentul Camerei Deputaților privind interdicția trecerii la alt grup parlamentar, întrucât acestea constituiau o îngrădire a mandatului reprezentativ; prin *Decizia nr. 46/1994*, a cenzurat interdicția senatorilor independenți de a constitui un grup parlamentar; iar prin *Decizia nr. 196/2004*, a constatat neconstituționalitatea interdicției asocierii în grup a senatorilor aleși ca independenți sau deveniți independenți prin părăsirea grupurilor parlamentare. Sinteza acestei jurisprudențe este formulată de Curtea însăși în *Decizia nr. 1490/2010*: „*Curtea Constituțională a statuat în mod constant asupra posibilității neîngrădite a parlamentarilor de a trece de la un grup parlamentar la altul, de a se afilia la un grup parlamentar sau de a constitui un grup format din parlamentari independenți, sancționând, de fiecare dată când a fost sesizată, normele regulamentare care limitau acest drept, norme apreciate, în esență, ca fiind în contradicție cu dispozițiile art. 69 alin. (2) din Constituție, care respinge orice formă de mandat imperativ”.*

Decizia nr. 1490/2010 prezintă o relevanță specială pentru propunerea analizată, întrucât Curtea a fost confruntată acolo cu însuși argumentul central pe care se sprijină Expunerea de motive a prezentei inițiative, și anume acela că migrația politică ar altera configurația rezultată din alegeri, parlamentarii care își părăsesc formațiunea reprezentând o afiliere politică nemandatată de popor prin vot. În acest sens, Curtea a reținut că „prin votul corpului electorat se aleg nu partide, ci parlamentari”, că „Legea fundamentală nu prevede nicio sancțiune pentru părăsirea unui grup parlamentar și, implicit, a unui partid politic reprezentat în Parlament, de către candidații aleși pe listele acestuia, mandatul parlamentar fiind irevocabil”, precum și că distincția dintre deputații independenți și cei deveniți independenți „este lipsită de efecte juridice; singurele efecte, față de cadrul constituțional actual, pot exista în plan politic, și anume în ceea ce privește raporturile parlamentarului devenit independent cu partidul care l-a susținut în alegeri, respectiv cu electoratul, care la următorul scrutin poate să nu îl mai aleagă”.

Raportate la soluția preconizată la alin. (15) al inițiativei legislative, aceste considerente sunt relevante sub un dublu aspect. Pe de o parte, Curtea a indicat expres unde se situează în arhitectura constituțională actuală sancțiunea migrației politice: în plan politic, la îndemâna electoratului, care la următorul scrutin poate să nu îl mai aleagă pe parlamentarul migrator. Or, propunerea răstoarnă exact acest mecanism, substituind judecării electoratului o interdicție legală care îl privează de posibilitatea de a se pronunța el însuși asupra candidatului în cauză. Pe de altă parte, dacă în concepția Curții nici măcar consecințele organizatorice interne ale migrației nu pot fi „oprite”, *a fortiori* nu poate fi instituită o sancțiune care operează în afara Camerei/asupra dreptului fundamental de a candida.

Cea mai recentă jurisprudență în această materie, *Decizia nr. 678/2023*, confirmă practica mai sus citată. Astfel, Curtea a reiterat distincția dintre elementele statutului parlamentarului care au consacrare sau protecție constituțională și cele care nu rezultă și nu decurg din dispoziții constituționale ca măsuri de protecție a mandatului reprezentativ, numai acestea din urmă fiind lăsate la discreția legiuitorului, determinarea sferei lor de cuprindere ținând de opțiunea sa exclusivă (par. 39). Raționamentul *per a contrario* este pe deplin aplicabil: dreptul de a fi ales (art. 37) și libertatea de afiliere politică a parlamentarului, calificată de jurisprudența constantă evocată mai sus drept facultate constituțională decurgând din art. 69, se situează în afara marjei de apreciere a legiuitorului, fie el și organic.

Standardele Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept converg cu jurisprudența internă. *Raportul privind mandatul imperativ și practicile similare*² menționează expres art. 69 din *Constituția României* printre dispozițiile constituționale europene care interzic mandatul imperativ, astfel încât concluziile sale sunt direct relevante pentru dreptul român. Potrivit acestora, pierderea calității de reprezentant ca urmare a trecerii la un alt partid este contrară *principiului mandatului liber și independent*, principiu pe care Comisia îl califică drept „*piatra de temelie a constituționalismului democratic european*” și căruia trebuie să îi cedeze orice mecanism de sancționare politică a alesului oricât de legitim ar fi scopul urmărit (pct. 39). În același sens, *Raportul privind rolul opoziției într-un parlament democratic*³ include printre drepturile

² CDL-AD(2009)027

³ CDL-AD(2010)025, pct. 55 și 59

fundamentale ale oricărui parlamentar, ținând de tradiția parlamentară europeană comună, libertatea de opinie politică, ceea ce cuprinde protecția față de mandatul imperativ și dreptul de a-și schimba afilierea de partid.

Cel mai recent document în materie⁴ confirmă și nuanțează această orientare. Pe de o parte, mandatul liber presupune că parlamentarul își poate schimba afilierea sau poate deveni independent fără riscul de a-și pierde mandatul (pct. 46 și 51). Pe de altă parte, Comisia recunoaște că migrația politică pe scară largă deturneză voința alegătorilor și că introducerea unor contramăsuri este legitimă (pct. 52). Esențial este, însă, că, în concepția Comisiei, asemenea contramăsuri trebuie să rămână de natură politică; iar nu juridică (pct. 53), și să nu atingă statutul alesului: exemplele considerate admisibile - excluderea din grupul parlamentar cu pierderea funcțiilor asociate, pactele încheiate între partide împotriva migrației, după modelul spaniol, sau obligația parlamentarului migrator de a activa ca neafiliat până la finalul legislaturii (pct. 52 și 54) - se opresc, toate, înaintea oricărei atingeri aduse drepturilor electorale ale parlamentarului. Cu alte cuvinte, standardul european nu ignoră fenomenul migrației politice și nici nu interzice combaterea lui; interzice doar combaterea lui prin sancțiuni aplicate mandatului sau drepturilor electorale ale alesului, or, tocmai acesta este calea aleasă de propunerea legislativă analizată.

2. Referitor la soluția preconizată la art. 52 alin. (16) al inițiativei legislative, prin care se limitează numărul de mandate parlamentare, învederăm faptul că eligibilitatea pentru mandatul de deputat sau senator este supusă exclusiv condițiilor stabilite de *Constituție* - art. 37, prin trimiterea la art. 16 alin. (3) și la art. 40 alin. (3), iar acolo unde constituantul a înțeles să limiteze numărul mandatelor electivă, a prevăzut-o expres⁵.

Tăcerea *Constituției* în privința mandatelor parlamentare nu este o lacună pe care legiuitorul organic ar putea-o complini, ci o opțiune a constituantului, coerentă cu natura funcției: limita de mandate este un instrument de prevenire a concentrării puterii în funcțiile executive unipersonale, rațiune care nu se regăsește în cazul membrilor unui organ

⁴ Parametrii privind relația dintre majoritatea parlamentară și opoziție într-o democrație: o listă de verificare CDL-AD(2019)015

⁵ Art. 81 alin. (4) o face exclusiv pentru funcția de președinte al României.

colegial. Aplicând regula *exceptio est strictissimae interpretationis*, excepția consacrată de art. 81 alin. (4) nu poate fi extinsă pe cale legislativă la mandatul parlamentar, o asemenea extindere ar reclama revizuirea *Constituției*, cu observarea limitelor materiale prevăzute de art. 152 alin. (2).

În acest sens este și practica Curții, care, prin *Decizia nr. 503/2010*, a constatat neconstituționalitatea unei dispoziții din *Legea nr. 35/2008* care îndepărta de la alegerile parțiale candidaturile independente, prin raportare la art. 37 din *Constituție*, confirmând că legea electorală nu poate suprima candidaturi pe care *Constituția* le îngăduie „(...) Curtea constată că, astfel formulat, textul de lege criticat are ca efect eliminarea din cursa alegerilor parlamentare parțiale a candidaților independenți, ceea ce încalcă dreptul de a fi ales, astfel cum este reglementat de art. 37 din *Constituție*. Aceste norme fundamentale, precum și cele ale art. 16 alin. (3) și art. 40 din *Constituție* reglementează condițiile de fond și de formă pe care o persoană trebuie să le îndeplinească pentru exercitarea dreptului de a fi ales, și anume: persoanele să aibă cetățenia română și domiciliul în țară, să fi împlinit, până la ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților și cel puțin 33 de ani pentru a fi aleși în Senat și să nu le fie interzisă asocierea în partide politice.

*Legiuitorul ordinar are competența exclusivă ca, subordonându-se acestor norme cu caracter imperativ și general, să dezvolte, la nivelul legislației infra constituționale, condițiile concrete pentru exercitarea dreptului de a fi ales la nivelul fiecărei funcții publice electiv. Dispozițiile legale astfel reglementate trebuie însă să fie în concordanță cu principiile statuate în art. 16 alin. (3), art. 37 și 40 din *Legea fundamentală*”.*

Această concluzie este susținută de *Raportul*⁶ *Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept* privind limitele de mandat, Partea a II-a, consacrată membrilor parlamentelor. Comisia reține că introducerea sau modificarea limitelor de mandat pentru parlamentari modifică condițiile mandatului reprezentativ și că numai poporul suveran poate modifica întinderea delegării pe care a acordat-o reprezentanților săi și că, în consecință, limitele de mandat trebuie stabilite în *Constituție*, procedura de revizuire neputând fi ocolită (pct. 62 și 74).

⁶ CDL-AD(2019)007

3. Dispozițiile tranzitorii cu privire la art. 52¹ al inițiativei legislative nu clarifică regimul mandatelor parțiale, dobândite în cursul legislaturii ori încetate înainte de termen prin demisie, incompatibilitate sau alte cauze, în calculul limitei de trei mandate, și nici modul de calcul în ipoteza exercitării succesive a unor mandate în Camere diferite, ceea ce va genera dificultăți de aplicare contrare exigențelor art. 8 alin. (4) și art. 36 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, atașăm prezentului punct de vedere adresa Autorității Electorale Permanente transmisă prin adresa nr. 10443/02.07.2026.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului**

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal*, inițiată de domnul deputat SOS Mihai-Adrian Țiu împreună cu un grup de deputați SOS (**Bp. 381/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul instituirii posibilității persoanelor care obțin venituri din pensii de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit pentru aceste venituri pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹ din *Codul fiscal*. În prezent, posibilitatea de redirecționare a impozitului este stabilită doar pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor.

II. Observații

1. Potrivit cadrului fiscal legal în vigoare, entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, precum și unitățile de cult beneficiază de sumele respective, dacă la momentul plății acestora de către organul fiscal figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, iar sumele primite din impozitul anual datorat sunt folosite în scopul desfășurării activităților nonprofit.

Obligația calculării și plății sumei respective revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceștia până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii. Distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceiași beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani și va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

Contribuabilii pot opta pentru depunerea cererii la entitatea nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unitatea de cult, beneficiară a sumei. Entitatea nonprofit/unitatea de cult are obligația de a transmite, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, la organul fiscal competent un formular prin care centralizează cererile primite de la contribuabili, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

Procedura de aplicare a prevederilor se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În *Expunerea de motive* a inițiativei legislative se face, în mod eronat, trimitere la *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2025 pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, ca fiind actul normativ prin care au fost abrogate dispozițiile legale care permiteau contribuabililor care realizau venituri din pensii să dispună asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit pentru susținerea entităților non profit și a unităților de cult.

Menționăm că prevederea a fost abrogată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene*, iar măsura s-a

aplicat de la data de 1 ianuarie 2024.

2. Referitor la modificarea alin. (1) al art. 123¹ din Codul fiscal, apreciem că alineatele acestui articol nu sunt corelate urmare modificării propuse, în sensul că, în cazul persoanelor care realizează venituri din pensii, nu există prevederi care să reglementeze cărei instituții îi revine obligația calculării și plății sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit și nici dacă contribuabilii pot opta pentru depunerea cererii la entitatea nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unitatea de cult beneficiară a sumei.

3. Menționăm că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) din *Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare*, Ministerul Finanțelor aplică strategia și Programul de guvernare în domeniul finanțelor publice conținând obiectivele Guvernului, având ca obiectiv general reșezarea politicii fiscale și bugetare pe baze echilibrate, predictibile și transparente, într-un context marcat de presiuni inflaționiste, de ajustarea deficitului bugetar și de obligațiile asumate prin Planul Național de Redresare și Reziliență și Semestrul European, asigurând utilizarea pârghiilor financiare, în concordanță cu cerințele economiei de piață și pentru stimularea inițiativei operatorilor economici.

Prin Planul Bugetar-Structural Național pe Termen Mediu 2025-2031, prezentat Comisiei Europene, Guvernul României s-a angajat să asigure o traiectorie de ajustare a deficitului bugetar începând cu anul 2025, printr-o serie de măsuri, inclusiv prin reforme fiscale care au printre obiective ajustarea sistemului de facilități fiscale pentru principalele categorii de impozite și taxe, astfel încât să se respecte principiul impunerii echitabile, dar și pentru a evita formarea unor distorsiuni în materie de politică fiscală, ceea ce ar presupune generarea unor inechități fiscale între diferite categorii de contribuabili.

Astfel, în contextul de deficit bugetar excesiv cu care se confruntă România, la nivelul Ministerului Finanțelor și al Guvernului României au fost analizate măsurile posibil a fi implementate în raport de necesitatea gestionării în mod prudent a resurselor bugetare și a neîndeplinirii angajamentelor asumate și de recomandările instituțiilor financiare internaționale (Banca Mondială și Fondul Monetar

Internațional).

Precizăm că propunerile care impactează politica fiscală sunt supuse unui proces amplu de analiză din perspectiva posibilelor efecte structurale, comensurarea impactului în economie și îndeplinirea obiectivelor derivate din țintele asumate de către România aferente Planului Național de Redresare și Reziliență și Planului Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu 2025-2031.

În concluzie, elaborarea politicilor fiscale și eventualele modificări ale cadrului legislativ în domeniul taxelor și impozitelor se realizează în concordanță cu angajamentele asumate de statul român, precum și cu obiectivele de politică fiscal-bugetară privind asigurarea stabilității și sustenabilității finanțelor publice.

De asemenea, raportat la jurisprudența constantă a Curții Constituționale a României, legiuitorul poate să stabilească politica fiscală pe care o consideră necesară atât prin pronunțarea asupra existenței unei probleme de interes public ce necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă posibilă menținerea echilibrului între interesele părților și asigurarea resurselor necesare bugetului general consolidat.

4. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, este eronată propunerea de introducere a unui nou alineat, respectiv alin. (6), la art. 101 din *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, având în vedere că, în forma actuală, textul art. 101 conține deja 6 alineate.

Totodată, menționăm că inițiativa legislativă nu cuprinde prevederi referitoare la data intrării în vigoare a măsurii propuse.

5. Potrivit prevederilor alin. (1) al art. 31 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, Expunerea de motive a inițiativei legislative trebuia să prezinte explicit impactul financiar al reglementării propuse și modalitățile de acoperire a eventualelor diminuări de venituri bugetare.

6. Precizăm că există o inițiativă legislativă similară în procedură parlamentară la Senat, respectiv *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal și pentru*

modificarea art.LVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.115/2023 (Bp. 227/2026, L.348/2026) cu privire la care Guvernul a aprobat un punct de vedere negativ în ședința din 13.08.2026. Astfel, era necesar să fie avute în vedere prevederile alin. (1) al art. 16 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora ”În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.”

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea "Legii nr.209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative"*, inițiată de domnul deputat PSD Augustin-Florin Hagiș, împreună cu un grup de deputați PSD, USR, AUR, PNL, POT, UDMR, SOS, UPR, Minorități Naționale, neafiliați (**Bp. 409/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative*, în vederea instituirii, în sarcina prestatorilor de servicii de plată care operează automate bancare de retragere de numerar, a obligației de a pune la dispoziția utilizatorilor posibilitatea introducerii unei sume personalizate pentru retragerea de numerar.

În acest sens, inițiatorii arată că, în prezent, numeroase automate bancare de retragere numerar permit utilizatorilor cardurilor emise de alți prestatori de servicii de plată decât operatorul ATM-ului să efectueze retrageri exclusiv prin selectarea unor sume prestabilite fără a acorda posibilitatea introducerii unei sume personalizate.

În susținerea demersului legislativ, inițiatorii apreciază că această situație poate conduce la retragerea unor sume mai mari decât necesarul real și ar reprezenta o limitare nejustificată a libertății utilizatorului de a dispune de propriile fonduri.

II. Observații și propuneri

1. Cu privire la conținutul propunerii legislative analizate, în ceea ce privește textul reglementărilor preconizate, referitor la criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, prin raportare la art. 1 alin. (5) din *Constituție*, Curtea Constituțională a statuat că autoritatea legiuitoare are obligația de a edicta norme clare, precise și previzibile.

În acest sens, potrivit art. 8 alin. (4) teza I din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc. Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a reținut că respectarea acestora concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare, aspect reținut, între altele, prin *Decizia nr. 6/2024*.

Având în vedere aspectele de principiu relevate, precizăm următoarele:

a) Observăm că art. I din propunere utilizează sintagma „*automate bancare de retragere numerar*”, în timp ce *Legea nr. 209/2019* utilizează sintagma „*distribuitor automat de numerar - ATM*”, la art. 4 alin. (1) lit. p) și la art. 138 alin. (2). Pentru respectarea art. 34 din *Legea nr. 24/2000*, care impune utilizarea unitară a termenilor, este necesară corelarea terminologiei propuse cu terminologia deja consacrată de legea de bază. În lipsa acestei corelări, se poate crea o situație de incertitudine cu privire la sfera exactă a terminalelor vizate, în special dacă obligația privește numai ATM-urile operate de instituții de credit sau și distribuitoare automate operate de alți prestatori ori furnizori care acționează în numele și pe seama emitenților de carduri.

b) Norma propusă prevede că prestatorii de servicii de plată care operează automate bancare de retragere numerar au obligația de a pune la dispoziția utilizatorilor posibilitatea introducerii unei sume personalizate pentru retragerea de numerar - art. I alin. (1). Textul nu stabilește, însă, dacă se aplică tuturor operațiunilor de retragere, indiferent de schema de

card, de moneda contului, de moneda retragerii, de comisioanele aplicabile, de existența conversiei monetare sau de limitele contractuale stabilite de, emitentul cardului.

De asemenea, nu rezultă dacă obligația privește inclusiv terminalele care nu sunt operate direct de prestatori de servicii de plată, ci de furnizori de servicii retragere de numerar prin ATM aflați în ipoteza art. 4 alin. (I) lit. p) din *Legea nr. 209/2019*.

c) Măsura preconizată prevede că posibilitatea introducerii unei sume personalizate se asigură tuturor utilizatorilor cardurilor emise de prestatorii de servicii de plată autorizați să desfășoare activitate pe teritoriul României, indiferent de emitentul cardului utilizat - art. I alin. (2) din propunere. În acest sens, apreciem că textul trebuie corelat cu art. 2 din *Legea nr. 209/2019* și cu regimul prestatorilor autorizați în alte state membre care prestează servicii pe teritoriul României în temeiul dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii. Formula „*autorizați să desfășoare activitate pe teritoriul României*” poate fi interpretată restrictiv, ca referindu-se numai la entitățile autorizate de autorități române, deși cadrul european permite prestarea transfrontalieră a serviciilor de plată de către prestatori autorizați în statul membru de origine. Prin urmare, textul trebuie reformulat pentru a reflecta în mod precis regimul juridic al prestatorilor de servicii de plată care realizează servicii pe teritoriul României potrivit *Legii nr. 209/2019*.

d) Art. 221¹ alin. (4) propus prevede că dispozițiile articolului se aplică în limitele disponibilului existent în automatul bancar, ale structurii bancnotelor disponibile și ale limitelor tehnice și de securitate aplicabile operațiunii. În acest sens, apreciem că norma propusă este formulată de o manieră mult prea generală și nu stabilește criterii obiective pentru determinarea limitelor tehnice și de securitate. În lipsa unor cerințe minime, prestatorul ar putea invoca în mod arbitrar asemenea limite pentru a nu asigura funcționalitatea, iar autoritatea de control ar putea aplica neunitar sancțiunea contravențională. Așadar, textul trebuie să prevadă cel puțin că limitările tehnice și de securitate trebuie să fie obiective, nediscriminatorii, proporționale și aplicate în mod identic utilizatorilor aflați în situații comparabile.

2. În ceea ce privește art. III, potrivit căruia prestatorii de servicii de plată care operează automate bancare de retragere numerar au obligația de a se conforma dispozițiilor prezentei legi în termen de 90 de

zile de la data intrării în vigoare a acesteia, apreciem că termenul trebuia fundamentat în *Expunerea de motive*. În lipsa unor justificări corespunzătoare, nu se poate stabili dacă termenul de 90 de zile este suficient pentru aplicarea și adaptarea, în mod efectiv, a noilor măsuri legislative în infrastructura tehnică și de securitate actuală. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, în *Decizia nr. 845/2020*, că impunerea unor reguli și obligații noi operatorilor economici, fără un termen adecvat și fără soluții tranzitorii, poate afecta *principiul securității juridice și al încrederii legitime*, subsumat art. 1 alin. (5) din *Constituție*.

Potrivit adresei nr. G/161/14.08.2026 a Băncii Naționale a României (BNR), publicată pe site-ul Senatului cu privire la prezenta inițiativă legislativă, BNR „nu se opune” propunerii legislative pentru modificarea și completarea "*Legii nr.209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative*".

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare*, inițiată de doamna senator AUR Niculina Stelea și domnul senator AUR Plăeșu Laurențiu **(Bp. 442/2026)**.

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Art. III al *Legii nr.141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare*, în scopul prelungirii perioadei în care poate fi aplicată cota redusă de TVA de 9% pentru achiziția unei locuințe, în situația în care autentificarea actelor juridice de transfer al dreptului de proprietate a fost afectată de indisponibilitatea serviciilor informatice administrate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

II. Observații

Precizăm că în data de 7 august 2026 a intrat în vigoare *Legea nr. 161 din 4 august 2026 privind unele măsuri fiscal-bugetare*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642/2026.

Conform prevederilor Art. I din acest act normativ, ”(1) În perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei legi și data de 30 septembrie 2026 inclusiv, persoana fizică, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de TVA de 9%”.

Pe cale de consecință, având în vedere faptul că prin *Legea nr. 161/2026 privind unele măsuri fiscal-bugetare* s-au introdus modificările propuse în prezenta inițiativă legislativă, aceasta a rămas fără obiect.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin - Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege privind instituirea zilei de 22 ianuarie ca "Ziua Națională Ana Aslan"*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de doamna senator PSD Carmen Orban împreună cu un grup de parlamentari PSD, AUR, PNL, PACE-Întâi România, UDMR, USR (**Bp. 257/2026, Plx.470/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea zilei de 22 ianuarie ca „*Ziua Națională Ana Aslan*”, în semn de recunoaștere a contribuției fundamentale a academicianului Ana Aslan la dezvoltarea gerontologiei și geriatriei mondiale și a prestigiului adus cercetării românești.

Cu acest prilej, autoritățile administrației publice centrale și locale, unitățile de învățământ de stat și private, precum și institutele de cercetare pot organiza manifestări cu caracter științific, cultural și educativ, respectiv sesiuni de comunicări, concursuri sau evenimente de promovare a cercetării medicale românești, prin alocarea de fonduri din bugetele locale sau din sponsorizări și donații.

De asemenea, se instituie obligația Ministerului Sănătății și „Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării ” să sprijine logistic și/sau financiar, în limita bugetelor aprobate, evenimentele dedicate acestei zile, în scopul promovării medicinei profilactice, a îmbătrânirii active și a creșterii calității vieții persoanelor vârstnice.

Totodată, Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune, în calitate de servicii publice, pot include în programele lor emisiuni dedicate personalității Anei Aslan și impactului descoperirilor sale asupra medicinei moderne.

II. Observații

1. Apreciem că inițiativa legislativă privind declararea unei zile naționale dedicate memoriei Anei Aslan reprezintă un demers important de recunoaștere a contribuției sale remarcabile la dezvoltarea medicinei și gerontologiei, precum și a impactului internațional al activității sale științifice, putând contribui la promovarea cercetării științifice, a excelenței profesionale și a patrimoniului medical românesc, precum și la consolidarea recunoașterii valorilor medicinei românești.

2. Precizăm că, potrivit prevederilor alin.(1) al art.22 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, „ordonatorii de credite au obligația de a angaja cheltuieli în limita creditelor de angajament și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale”.

Astfel, apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat. În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

3. Precizăm că măsurile prevăzute la art. 3 din inițiativa legislativă sunt redundante, întrucât cadrul normativ actual prevede posibilitatea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune de a include în programele lor emisiuni ori aspecte de la manifestările dedicate zilei de 22 ianuarie.

4. Semnalăm că se impune eliminarea din cuprinsul art. 4 al inițiativei legislative a sintagmei „*Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării*”, întrucât această instituție s-a desființat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.153/2024 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale, cu modificările ulterioare*.

De asemenea, propunem și eliminarea sintagmei „*și/sau financiar*”, deoarece în bugetul Ministerului Educației și Cercetării nu figurează finanțarea acestui gen de activități.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art.92, alin (2), lit.i) din Legea fondului funciar nr18/1991*, inițiată de domnii deputați PSD Ionel Ciunt, Mircea-Vasile Govor, Remus-Gabriel Lăpușan (**Bp.415/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 92 alin. (2) lit.i) din *Legea fondului funciar nr.18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*¹, în sensul includerii mijloacelor de publicitate, definite și autorizate potrivit Legii nr.185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, republicată, cu completările ulterioare, în categoria construcțiilor care, prin excepție de la interdicția prevăzută la art.92 alin. (1), pot fi amplasate pe terenurile agricole din extravilan, cu respectarea prevederilor *Ordonanței Guvernului nr.43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

¹ ART. 92

(1) Amplasarea construcțiilor de orice fel, definite la art. 91 alin. (2), pe terenuri agricole din extravilan, pe cele amenajate cu lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și pe cele plantate cu vii și livezi, parcuri naționale, rezervații, monumente, ansambluri arheologice și istorice, este interzisă. (...)

i) infrastructuri de comunicații radio-TV sau telefonie, drumuri publice și private, drumuri tehnologice.

II. Observații

1. Potrivit art. 6 alin. (1) și art.31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, soluțiile pe care le cuprinde propunerea legislativă trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclama intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documentare de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect.

De asemenea, propunerea trebuie să includă impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională² a statuat următoarele: „*Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară*”.

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate.

² Decizia nr.448/2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din *Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune*

2. Semnalăm că este necesar ca inițiatorii propunerii legislative să analizeze necesitatea introducerii normelor tranzitorii, în temeiul art. 26 coroborat cu art.54 din *Legea nr.24/2000*.

Din aceasta perspectivă, menționăm că *„omisiunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerență cadrului normativ aplicabil poate reprezenta o încălcare a exigențelor constituționale referitoare la principiul securității juridice care impune legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure stabilitatea regulilor instituite*³.

Astfel, Curtea Constituțională a statuat că *„respectarea art. 26 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 - referitoare la dispozițiile tranzitorii - concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (a se vedea și Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 13 mai 2021, paragraful 101). Având în vedere că legiuitorul nu a însoțit modificările aduse legii de norme tranzitorii exprese, menite să asigure previzibilitate și certitudine modului de conformare la noile cerințe legale, în lipsa elementelor de circumstanțiere menționate mai sus, precum și a unui termen rezonabil în care destinatarii normelor să se adapteze noilor prescripții legale în scopul asigurării continuității în activitatea economică, instanța constituțională a constatat că legea astfel modificată a fost adoptată cu încălcarea principiului securității juridice și a principiului legalității, consacrate de art. 1 alin. (5) din Constituție (a se vedea și Decizia nr. 846 din 18 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 19 ianuarie 2021, paragraful 43). Rolul dispozițiilor tranzitorii este acela de a permite o trecere graduală și firească în timp de la situația de fapt și de drept existentă la cea urmărită/avută în vedere de noua reglementare. Această tranziție nu presupune o escamotare a situației-premisă, ci acceptarea acesteia pentru a se realiza evoluția treptată către finalitatea urmărită. De asemenea, tranziția nu poate fi realizată ex abrupto, ci este necesară o abordare echilibrată și rațională, care să asigure previzibilitatea normativă în domeniul vizat. Atingerea rezultatului urmărit se realizează în timp, în mod firesc, astfel ca destinatarii actului să nu fie expuși unor*

³ Decizia nr. 402/2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 11/2024 privind statutul grefierilor și al altor categorii de personal care ocupă funcții de specialitate în cadrul instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea și al Institutului Național de Expertize Criminalistice, în ansamblul său

situații aleatorii pe care însăși reglementarea normativă adoptată o creează”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură Gheorghe Ionescu-Șișești și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, inițiată de doamna deputat PSD Geamănu Aurora - Adela împreună cu un grup de parlamentari PSD (Bp.416/2026).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Șișești" și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare, în sensul înlocuirii, în tot cuprinsul acesteia, a sintagmei „Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni” cu sintagma „Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri »Prof. dr. Petre Baniță Dăbuleni«”.

De asemenea, se propune modificarea, în același sens, a Hotărârii Guvernului nr. 837/2017 privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni, prin desființarea Centrului de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni, și modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

II. Observații și propuneri

În ceea ce privește conținutul articolului unic, considerăm că este necesară respectarea dispozițiilor art.47-48 din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, apreciem că alin. (2) al articolului unic ar trebui să constituie un articol de sine stătător, iar nu un alineat al articolului unic, în conformitate cu dispozițiile art. 47 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*¹.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

¹ ART. 47

(1) Elementul structural de bază al părții dispozitive îl constituie articolul. Articolul cuprinde, de regulă, o singură dispoziție normativă aplicabilă unei situații date. (...)

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.198/2023*, inițiată de domnul senator PSD Mircea-Cristian Nicula împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Pl-x. 344/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 207 alin. (3) din *Legea nr.198/2023 învățământului preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare*, în vederea corelării reducerii normei de predare-învățare-evaluare cu două ore pe săptămână pentru cadrele didactice cu o vechime de peste 25 de ani și grad didactic I, cu desfășurarea unor activități educaționale complementare normei didactice.

II. Observații

1. Precizăm faptul că prezenta propunere legislativă, are obiect de reglementare similar cu *Proiectul de lege pentru modificarea art. 207 alin. (3) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 (Pl-x. 501/2025, L. 219/2026)*.

Din examinarea comparativă a textelor celor două inițiative legislative rezultă că prezenta inițiativă legislativă reia, în esență, soluția normativă promovată prin inițiativa legislativă anterioară, vizând aceeași intervenție asupra art. 207 alin. (3) din *Legea nr. 198/2023* și care a fost deja adoptată de Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată.

Față de forma precedentă, noul proiect cuprinde, în principal, unele ajustări redacționale și o diferență de conținut limitată, constând în configurarea reducerii normei didactice ca posibilă „*până la 2 ore/săptămână*”, iar nu ca reducere fixă de 2 ore/săptămână.

Referitor la prezenta inițiativă legislativă, prin modificarea art. 207 alin. (3), precizăm că se creează o instabilitate legislativă, întrucât se dorește modificarea unui text introdus recent prin *Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare*.

Din conținutul inițiativei legislative, se poate constata că aceasta conferă posibilitatea de reducere a normei didactice doar cadrelor didactice cu o vechime în învățământ de peste 25 de ani de activitate și gradul I, precum și celor care au dovedit performanță educațională. În acest context, subliniem că, prin instituirea măsurii propuse, se pot crea premisele unei discriminări în raport cu restul categoriilor de cadre didactice.

Astfel fiind, apreciem că, în lipsa indicării unor criterii raționale și obiective, precum și a argumentării concrete în *Expunerea de motive* a necesității măsurii respective, diferențierea de tratament poate fi considerată arbitrară și, deci, contrară art. 16 din *Constituție*. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie de discriminare, precum și cea a Curții Constituționale¹ sunt constante în a sublinia că *principiul egalității* nu semnifică uniformitate, la situații diferite putând exista un tratament juridic diferit. Pe de altă parte, aceeași jurisprudență subliniază constant ideea că diferența de tratament devine

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993 sau Decizia nr. 681/2014

discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

Totodată, învederăm că, deși sintagma „*cadre didactice care au dovedit performanță educațională*” există deja în forma aflată în vigoare, prin raportare și la modificarea propusă prin inițiativă, este neclară norma sub aspectul identificării destinatarilor acesteia. Astfel, ar fi fost necesară clarificarea modalităților prin care se „*dovedește performanța educațională*”, eventual prin folosirea normei de trimitere conform art. 50 din *Legea nr. 24/2000*².

De asemenea, semnalăm că nu este clară obligația inserată în text, pentru a beneficia de reducerea normei didactice în sensul preconizat de textul de bază.

Astfel, era necesar să se identifice dacă cele 2 ore „*suplimentar activității complementare normei didactice de predare*” sunt efectuate săptămânal/lunar. De asemenea, era necesară identificarea/definirea sintagmei „*activități complementare normei didactice de predare*”.

2. Precizăm că punerea în aplicare a inițiativei legislative implică o suplimentare semnificativă a numărului de posturi din învățământul preuniversitar de stat, aproximativ 7200 de norme suplimentare/an, ceea ce ar conduce și la necesitatea suplimentării bugetului alocat Ministerului Educației și Cercetării cu cca. 1,1 miliarde lei/an pentru asigurarea cheltuielilor de personal din învățământul preuniversitar de stat.

Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului deputat Sorin-Mihai Grindeanu
Președintele Camerei Deputaților**

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 88 din Legea învățământului preuniversitar nr.198/2023*, inițiată de doamna deputat UPR Raisa Enachi și domnul deputat PACE - Întâi Romania Cristian Bem (**Pl-x. 394/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 88 din *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*, cu *modificările și completările ulterioare*, propunându-se introducerea, începând cu anul școlar 2026-2027, a unei discipline noi „*Educație pentru dezvoltare emoțională și prevenirea violenței*” în planurile - cadru ale învățământului primar și gimnazial, ca disciplină obligatorie, parte a trunchiului comun, cu o durată de o oră pe săptămână.

Totodată, se propune ca programa școlară, manualele, materialele didactice și metodologiile specifice să se elaboreze de către Ministerul Educației și Cercetării, precum și crearea cadrului legal pentru formarea și perfecționarea cadrelor didactice care vor predă această disciplină.

II. Observații

1. Potrivit art. 88 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023 „Planurile cadru de învățământ și programele școlare pentru disciplinele de studiu și modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar sunt elaborate de instituțiile și organismele abilitate ale Ministerului Educației și Cercetării și se aprobă prin ordin al ministrului educației”*.

Introducerea unei noi discipline obligatorii în învățământul primar și gimnazial, fără identificarea unei soluții de conservare a numărului total de ore prevăzut prin planurile-cadru, ar conduce la creșterea încărcării orare a elevilor, în condițiile în care numeroase petiții și consultări publice adresate Ministerului Educației și Cercetării reclamă deja caracterul excesiv al numărului de ore și al supraîncărcării curriculare.

Totodată, experiența curriculară și practica legislativă au evidențiat faptul că instituirea prin lege a unor discipline obligatorii punctuale este în dezacord cu *principiile unui curriculum coerent, flexibil și integrat*, afectând logica de construcție curriculară fundamentată pe profilul de formare al absolventului, competențe-cheie, arii curriculare și abordări transversale.

De asemenea, temele vizate de inițiativă sunt abordate deja în cadrul ariei curriculare *„Consiliere și orientare”*, prin disciplinele și activitățile specifice asociate acestora, precum și transversal, prin profilul de formare al absolventului și prin numeroase proiecte, programe și activități extracurriculare dezvoltate în parteneriat cu instituții, organizații nonguvernamentale și alte structuri specializate în prevenție și sprijin psihoeducațional.

De asemenea, Ministerului Educației și Cercetării a emis legislație subsecventă în aplicarea art. 65 din *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*. Astfel, în vederea creșterii nivelului de siguranță în școli, prin *Hotărârea Guvernului nr. 1065/2024 a fost aprobat Planul național de combatere a violenței școlare*.

De asemenea, art. 65 din *Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023*, prevede, ca obiectiv al *Planului național de prevenire și combatere a violenței școlare*, prevenirea și reducerea activităților și comportamentelor care încalcă sau favorizează încălcarea normelor de moralitate și conduită, în orice formă de manifestare, atât ca violență verbală, fizică, psihologică (bullying), emoțională, sexuală, socială, culturală, cibernetică, cât și ca orice alte activități sau comportamente

care pot pune în pericol sănătatea sau integritatea beneficiarilor primari și a personalului din sistemul educațional.

2. Precizăm că *Expunerea de motive* este insuficient motivată, întrucât nu se referă la următoarele aspecte principale: cerințele care reclamă intervenția normativă, efectele avute în vedere și implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare.

Totodată, în jurisprudența sa¹, Curtea Constituțională a statuat că „acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infracțional, administrativ, echivalează cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art.61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă”.

3. Cu privire la măsura propusă la art. I pct. 3 din inițiativa legislativă - art. 88 alin. (4³) din *Legea nr. 198/2023*, semnalăm lipsa de previzibilitate a acesteia, având în vedere că nu rezultă cu exactitate în ce condiții cadrele didactice pot beneficia de pregătire profesională și cursuri de perfecționare.

4. În ceea ce privește art. II al inițiativei legislative, semnalăm că, deși termenul stipulat se corelează cu art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023*, apare ca oportună intrarea în vigoare a prezentei legi la o data anterioară începutului de an școlar, pentru ca Ministerul Educației și Cercetării să poată să realizeze procesul de elaborare a programei școlare, a metodologiilor specifice disciplinei și să achiziționeze manualele școlare, fiind singura autoritate cu competențe în domeniu, conform art. 115 alin. (2) lit. i) din *Legea 198/2023*.

5. De asemenea, era necesară completarea inițiativei legislative cu formula de atestare a legalității adoptării legii, conform art. 46 alin. (7) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

¹ Decizia nr. 406/2022

6. Totodată, precizăm că, *Propunerea legislativă privind introducerea în curriculum național a disciplinei „Educație emoțională și nonviolență” Pl-x. 446/2025* are obiect similar și a fost respinsă în mod definitiv de Senat la data de 04.05.2026.

7. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

**Domnului deputat Sorin-Mihai Grindeanu
Președintele Camerei Deputaților**